

Vier weverkens

Traditional

Michiel Verfaillie

$\text{♩} = 64$ *legato, licht*

Soprano 1

Soprano 2

Alto 1

Alto 2

za za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za

6

za za za spoel za za za za za za za za za spoel za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za za za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za za za za

za za za za za za za za za za za za za za za za za za za za

12

za Vier we - ver - kens zag men ter bo - ter - markt gaan en de bo - ter die was er zo

za Vier we - ver - kens zag men ter bo - ter - markt gaan en de bo - ter die was er zo

za Vier we - ver - kens zag men ter bo - ter - markt gaan, de bo - ter was zo

za Vier we - ver - kens zag men ter bo - ter - markt gaan, de bo - ter die was er zo

16

die - re. Zij had - den geen dui - tje in hun - ne tas en ze koch - ten een pond sa

die - re. Zij had 'n geen dui - tje in hun tas koch - ten sa

die - re. Zij had 'n geen dui - tje in hun - ne tas, ze koch - ten 'n pond sa

die - re. Zij had - den geen duit, nee geen duit in hun tas, ze koch - ten een pond_ sa

20

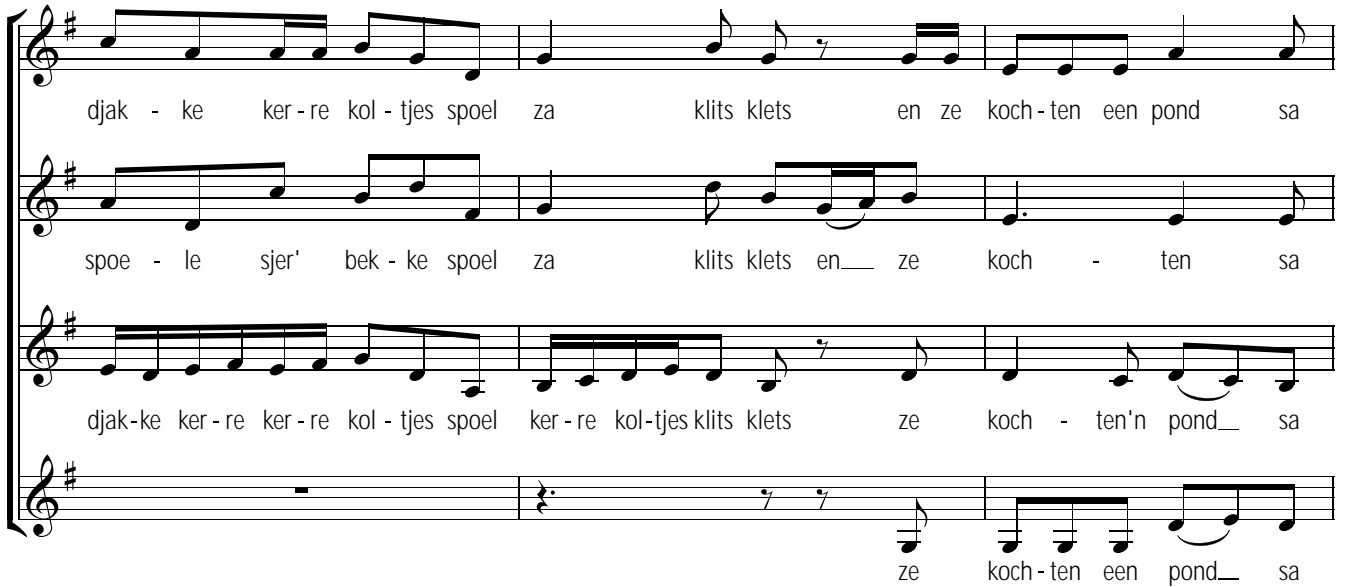
vie - ren. Schiet spoe - le sjer - re bek - ke spoel - za klits klets djik - ke

vie - ren. djik - ke djak - ke ker - re kol - tjes schiet

vie - ren. sjer - re sjer - re sjer - re bek - ke spoel - za klits klets djik - ke

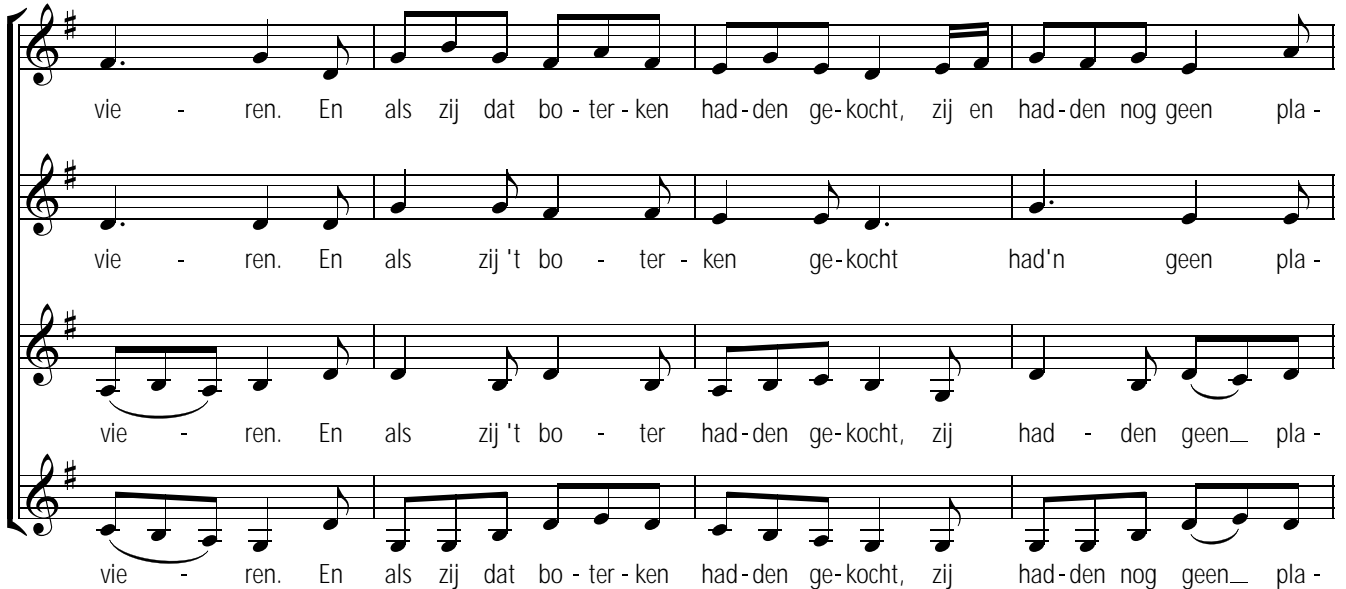
vie - ren.

23

djak - ke ker - re kol - tjes spoel za klits klets en ze koch - ten een pond sa
 spoe - le sjer' bek - ke spoel za klits klets en__ ze koch - ten sa
 djak-ke ker - re ker - re kol - tjes spoel ker - re kol-tjes klits klets ze koch - ten'n pond__ sa
 ze koch - ten een pond__ sa

26

vie - ren. En als zij dat bo - ter - ken had - den ge - kocht, zij en had - den nog geen pla -
 vie - ren. En als zij 't bo - ter - ken ge - kocht had 'n geen pla -
 vie - ren. En als zij 't bo - ter had - den ge - kocht, zij had - den geen__ pla -
 vie - ren. En als zij dat bo - ter - ken had - den ge - kocht, zij had - den nog geen__ pla -

30

te - len. Zij spra - ken dat vrouw - ken zo vrien - de - lijk aan om hun bo - ter - ken te
 te - len. Zij spra - ken't vrouw - ken vrien - d'lijk aan bo - ter te
 te - len. Zij spra - ken't vrouw - ken vrien - de - lijk aan om't bo - ter bo - ter te
 te - len. Zij spra - ken dat vrouw - ken zo vrien - de - lijk aan om 't bo - ter bo - ter te

Vier weverkens

Ondanks de relatief harde tekstuele inhoud van het lied, is de melodie van het oorspronkelijke lied relatief vrolijk en dit werd geïnterpreteerd als zijnde relativistisch. Dit verklaart het zachte karakter van zowel de inleiding als het slot.

In de **eerste twee strofen** worden verschillende thema's van **verschillende volksliedjes** in een harmonisch geheel verwerkt. Zo hebben de sopranen de hoofdmelodie, zingen de alt en de tenor het hoofdthema van het volksliedje 'Zeg Annemarieke waar gaat gij naar toe' en komt er elke twee maten een andere stem bij weliswaar wel met de tekst van de vier weverkens; de eerste alt valt in met 'Boer wat zeg je van mijn kippen' en de tweede sopraan later met 'Daar kwam een boer uit Zwitserland'. Deze melodietjes zijn hier en daar een heel klein beetje aangepast om een mooi harmonisch geheel te behouden. Bij de tweede strofe vat elke stem onmiddellijk zijn bepaald thema aan. Dit zijn dezelfde als in strofe 1. **Het door elkaar lopen van verschillende melodieën die toch harmonieus samenklanken staat voor de harmonieuze drukte die kan verwacht worden op een markt waar de weverkens op rondlopen.** In het refreintje ('schiep spoel sjerre bekke...') horen we, door het dooreen lopen van de verschillende stemmen die een variatie zingen op dit **'sjerre-bekke' thema**, het **weefgetouw** van de weverkens.

Strofe 3 wordt gezongen door een oud vrouwtje. Zij zingt dat zij het boterke wel zal delen want dat de weverkens geen heren zijn (en met andere woorden niet te vertrouwen om het eerlijk te doen!) De strofe is trager van tempo (oud vrouwe); Alt 1 en 2 zingen weer thema's van **andere volksliedjes** respectievelijk 'twee emmertjes water halen' en 'tussen Keulen en Parijs'. Het 'dijkke-djakke folietje' van de sopraan in deze strofe drukt de beginnende **irritatie uit van de weverkens** waarvan uiteindelijk gezegd wordt dat het alles behalve heren zijn. Dit kent een nog sterkere uitdrukking in het korte, **ritmische intermezzo tussen strofe 3 en 4** (de strofe waar de weverkens écht hun beklag doen!)

In **strofe 4** zit de hoofdmelodie bij sopraan 1 en 2 maar eigenlijk zit het **hoofdgebeuren bij de alt en tenor**: zij zingen namelijk in een soms dissonante begeleiding vanuit de rol van de weverkens (zij zijn op dit moment de weverkens). Hun zang staat ook marcato heel deze strofe om het **ongenoegen** verder vorm te geven. De strofe verloopt crescendo net als iemand die zich heel kwaad maakt met een hoogtepunt, marcato en ritenuto op 'sterven'! Tussen **strofe 4 en 5** zit een kort **harmonisch wisselstukje** om de sfeer te veranderen van de boze weverkens **naar een trieste sfeer** om het muisje dat gestorven is.

Strofe 5 moet dan ook legato, trager en met het nodige gevoel gezongen worden. De **mineur** variatie op de strofe legt zichzelf uit. Het refrein blijft in dezelfde sfeer, trager en mineur: **niets is nog hetzelfde als ervoor**. Op het einde gaat deze mineursfeer zacht over in een relativerende herhaling van de intro.

Michiel Verfaillie